

Er is altijd een toekomst

EEN MARKANT EN BEKLIJVEND BOEK OVER 70 JAAR JEUGDHULPVERLENING BIJ VZW ONZE KINDEREN

RUMBEKE • De vzw Onze Kinderen werd opgericht op 23 mei 1945. De vzw is het verhaal van een welstellende rijke bankiersfamilie en een bedelende kloosterzuster die elkaar in de periode van WO II in Roeselare ontmoetten in een gedeeld verhaal van zorg voor gezinnen en vooral hun kinderen.

DOOR EDDY BROUCKAERT

Vele kinderen werden in die oorlogsjaren aan hun lot overgelaten, hadden hun ouders verloren of doelden gewoon rond. En verdienden dus aandacht en zorg.

HET PRILLE BEGIN

Het echtpaar Jozef Camerlyncq (*1904 – +1976) – Simonne Vanneste (*1908 – +1997) bleef kinderloos en beide beslisten zich te wijden aan de opvang van kinderen in nood. Jozef Camerlyncq maakte naam in Roeselare als directeur van de plaatselijke Bank van Roeselare en als oprichter en voortdurende inspirator van het tehuis Onze Kinderen. Simonne Vanneste, 'Madame' Camerlyncq, wijdde zich volledig aan de opvang van kinderen en gezinnen in noodsituaties. Velen denken aan haar terug als 'de moeder', die van Onze Kinderen haar levenswerk maakte.

'Moeder Ida' was in Roeselare en omgeving bekend als de bedelende kloosterzuster, wat ze deed om kinderen en jongeren te helpen die in armoede verkeerden. Op een van haar bedeltochten belde ze op 19 maart 1947 aan ten huize

Zij maakten op acht maanden tijd een uniek boek naar aanleiding van 70 jaar vzw Onze Kinderen met v.l.n.r. Bernard Camerlyncq, Ludo Camerlyncq, Willy Desmet, Johan Vergote, Johan Leenknecht, Paul Nieuworp, Marc Vermeulen en Eddy Brouckaert (Foto SB)

"Jeugdhulpverlening is en blijft altijd een spiegel van de tijd"

Camerlyncq-Vanneste. Het echtpaar besliste meteen het werk van de kloosterzuster, dat zich situeerde in het St.-Elisabethgesticht in de Rodenbachstraat in Rumbeke, over te nemen. Bij dat huisbezoek ligt het embryo voor de huidige werking van de vzw Onze Kinderen. Moeder Ida had immers, in haar zoektocht naar een locatie om een nieuwe kloosterstichting op te richten, op 8 juli 1921 de grond 't Bloemendaal, de huidige vestigingsplaats van Onze kinde-

ren aangekocht.

"Het is uitzonderlijk dat wij in ons 70ste levensjaar, via de uitgifte van een boek, de aandacht vragen," vertelt Bernard Camerlyncq, voorzitter van de Raad van Bestuur van Onze Kinderen. "Onze missie bij de hulpverlening aan kinderen, jongeren en hun ouders binnen de bijzondere jeugdzorg hebben wij geprobeerd te verwoorden in dit unieke boek."

BELEVINGSBOEK

"Op 4 september 2015 kwam een redactieraad een eerste keer bijeen. Snel werd beslist er geen geschiedkundig boek van te maken, wel een belevingsboek. Toch een eresaluut aan de stichters, maar vooral getuigenissen van kinderen en jongeren die vanaf 1945 tot op vandaag hulpverlening hebben

Nieuworp, huidig algemeen directeur van Onze Kinderen. "Optie was om de gevoelens van de kinderen, waarmee we al die jaren hebben gewerkt, weer te geven. Het was vaak even slikken bij de interviews. Het was telkens de maakte waarheid in al zijn eenvoud. Wij zijn die waarheid niet uit de weg gegaan, wat ook voor ons begeleiders soms pijnlijk is geweest."

"Dit boek is geen momentopname, het leeft voortdurend sinds 1945. Want op vandaag is de thematiek of je als kind nu wel of niet in een warm nest bent geboren en opgevoed, even actueel als in 1945. Langdurige hulpverleningen zijn helaas in 2016 opnieuw ons deel. En dat doet pijn."

GROEIENPROCES

"Jeugdhulpverlening is en blijft een spiegel van de tijd. Media geven vaak een vertekend beeld van onze sector omdat ze blijven stilstaan bij de ophefmakende verhalen. Ons boek brengt het achterliggende verhaal van een kind, een jongere of een gezin. En dat is niet altijd zo negatief als wordt voorgesteld. Integendeel! 70 jaar is een groeiproces voor de vzw en zeker voor de jeugdhulpverlening. Van een gesloten wereld achter vier muren naar openheid via een gevarieerd pakket van begeleidingsmogelijkheden."

"Wij gaan samen op weg en luisteren en leren horen wat de echte vraag is die leeft aan de binnenkant van onze 'patiënten'. Als we die vraag kunnen horen zijn we al halfweg. De andere helft is dat er altijd een toekomst is, ook al kun je die bij de start niet zien."

"Er is altijd een toekomst, hoe uitzichtloos het ook voor de kwetsbaren onder ons kan lijken. Die op maat gemaakte zorg en begeleiding is net de toekomst van Onze Kinderen...."

"In Bijzondere Jeugdzorg is het essentieel van mensen te houden"

gekregen bij Onze Kinderen."

"Het werden erg beklievende getuigenissen die ook de redactieraad emotioneel raakten. Mijn grote dank gaat dan ook uit naar Ludo Camerlyncq, Johan Leenknecht, Paul Nieuworp, Marc Vermeulen, Willy Desmet, Johan Vergote en Eddy Brouckaert voor de wijze waarop ze mij bij de creatie van het boek met raad en daad hebben bijgestaan."

"In het boek kozen we niet voor de makkelijkste optie", weet Paul